

Chatnar

Research Journal Deptt. of Punjabi
Language & Literature
Lahore College for Women University Lahore
(Pakistan)
Vol: 6, Jan.-Dec. 2022

چتنار
تحقیقی مجلہ شعبہ پنجابی زبان و ادب
لاہور کالج برائے خواتین یونیورسٹی لاہور (پاکستان)
جنوری - دسمبر 2022ء، مسلسل شمارہ 6

☆ ڈاکٹر نظیر حسن ٹو، ڈاکٹر شفمن احاق

**TIME, INCIDENT AND DESCRIPTION IN PUNJABI
LITERATURE**

پنجابی ادب و رج و پلا، واقعہ تے بیانیہ

Abstract

This articles is an attempt to apply the theory of narratology to Punjabi Literature. Starting from an event, various elements of a narrative - which include the clock time, experiential or human time, perception and the many facets of discourse - are shown to be in work in close coordination in order to yield the sense of narrative building. Understanding of this schema will be of help to understand the classical, folk and contemporary literature and art in a new way. Furthermore, it is argued that, being embedded in society and its culture, narrative back-tracing also help in getting at the prevalent mythologies, norms and practices of any given narrative.

Keywords: Narrative, Time, Event, Punjabi Literature,

Folk

اسٹنٹ پروفیسر شعبہ پنجابی، جی سی یونیورسٹی، لاہور

اسٹنٹ پروفیسر شعبہ پنجابی، جی سی یونیورسٹی، لاہور

☆

☆

دھرتی تے پہلے بندے دے ساہ لین نال ہی بیانیہ (Narrative) پُھٹدا اے۔ بیانیہ اک کلا اے جس را ہیں سارے کسے نہ کسے کچھوں جڑے ہوندے نیں۔ اساٹے منہوں نکلے اک کن (Verb) را ہیں ہی بیانیہ دا مڈھ بجھ جاندی ہے۔ کسے گھٹنا دی گھاڑ وچ ویلا تے ڈسکورس بیانیہ ودھدے نیں۔ حیاتی دا ہر کچھ بیانیہ دے کلاوے وچ آوندا اے۔ رووال باتھ موجود:

“The Narratives of the world are... able to be carried by articulated language, spoken or written, fixed or moving images, gestures, and the ordered mixtures of all these substances; narrative is present in myth, legend, fable, tale, novella, epic, history, tragedy, drama, comedy, mime, painting, stained-glass windows, cinema, comics, news items, conversations.”(1)

گل بات، لکھت، لوک ادب، متحاس، فلم، ڈرامہ، الیکٹر انکس میڈیا، خبراء، سکھانت، دکھانت، چتر کاری، کارٹون، شاعری، کہانی، ناول ایتھوں تیکر کہ چپ وچ وی بیانیہ ہوندے ہے۔ منکھ نوں جمد یوں لا ہی ایس دی لوڑ پیندی اے۔ ناول کا رپاؤں آسٹر لکھدے ہن:

“A child 's need for 'stories is as fundamental as his need for food.”(2)

بیانیے لئی سب توں لوڑ پیندا انگ واقعہ اے۔ بنادا قتعے بیانیہ نہیں پُھٹدا۔ جیو یہ:
 بال کھیڈ دا پیا ہے بال کھیڈ دا ڈگ پیا ہے
 دوہاں فقیریاں وچوں دو جے فقرے وچ واقعہ ہے جدوں کہ پہلے وچ نہیں۔ دونویں فقرے ہی بیانیہ دا مڈھ
 بنھسی۔ واقعے دو طرح دے ہوندے نیں۔ مڈھلا واقعہ تے جڑواں واقعہ۔ مڈھلا واقعہ کہانی نوں گھڑ داتے فیر اوں

واقعے تے لکیا ٹائم تے ڈسکورس بیانیہ لے ٹردا اے۔ ہیر وارث شاہ وچ موجود امرن واقعہ۔ بھوئیں دی ونڈ، راجھے دا واءن۔ بھایاں نال اڑائی تے گھروں نکل ہیرتا میں اپڑا ذیلی واقعیاں دی جھوت اے جیہڑے اصل مڈھلے واقعے ہیر تے راجھے دے عشق تا میں اپڑا ندے نیں۔ ایں طرح پوری داستان وچ ذیلی واقعے، ویلا تے ڈسکورس اک بیانیہ جس راہیں کہانی توں وکھ کئی ہور پکھ سامنے آندے نیں جیہڑے اٹھارویں صدی وچ لے جاندے تے تاریخ، نفیات، فلسفہ، سیاست، جغرافیہ، لوک سیانف سکون اوں صدی دا ہر پہلو وکھاندے نیں۔ بیانیہ حیاتی نوں رنگ دیندا اے۔ اساؤ اگزارہ ہی بیانیے دی انگل پھڑڑن وچ اے۔ ویلے دی اکسارت بیانیے راہیں ہوندی اے۔ اتچ۔ پورٹر ایبٹ لکھدے ہن:

“Narrative is the principal way in which our species organises its understanding of time.” (3)

گھڑی دی کاڈھوں پہلے ویلا وکھو وکھناواں راہیں آپدی ٹورٹردا ہا۔ سورج دا پینڈا، چن دی ٹورتے رُتاں دا پھیرو یلے نوں گلن مختن دے رجحان اک ورھے دا گیڑ پورا ہوندا اے۔ سورج، چن، تے رُتاں ویلے دی باہر لی تھہ نوں ناپ دے ہاں تے اندر لی تھہ وچ گھٹناواں ہوندیاں ہاں جیس نال ورھے گنے جاندے ہاں۔ کوئی اجیہا واقعہ جس نوں پورا ہون وچ پل لگیا ہووے، اک پل یاں سیکنڈ Human Time اے۔ پل توں ہی بیانیہ پھٹد ہا۔ بیانیے وچ گھٹنا دے نال پہلا انگ ویلے دا جڑدا اے۔ کلاک ٹائم ویلے نوں ورھیاں دے گیڑ راہیں ناپ دا پر Human Time کے گھٹنا نال جڑے ویلے دے نفسیاتی یاں جذباتی توں ہوندے نیں۔ ونڈ دا ویلا 14 اگست 1947 کلاک ٹائم دے گیڑ توں بند اپر جیہناں دے سرا یہہ گھٹنا بیتی اوہ ایں نوں لٹن، ونڈ، اجاڑا تے اڑڈھڑ دے ویلے توں یاد کھدے ہن جیہڑا کہ اوں واقعے یاں ویلے نال جڑیاں نفسیاتی تے جذباتی توں اے۔ پنجابی لکھاریاں نشري تے غیر نشري دوہاں صنفاں وچ بیانیے نوں بیانیا اے۔ امرتا پر یتم داشا بھرن اول بچر، اج وی چھیتے وچ اے تے شعری صورت وچ نظم اے:

اچ آکھاں وارث شاہ نوں کتوں قبراں وچوں بول
تے اچ کتاب عشق دا کوئی اگلا ورقا پھول!

اک روئی سی دھی پنجاب دی توں لکھ لکھ مارے وین
ان لکھاں دھیاں روندیاں تینوں وارث شاہ نوں کہن (4)

نظم وچ پنجاب دی تاریخ دے وڈے واقعے نوں ایکا گیا۔ ونڈ دی ایس گھٹنا تے امرتا پریتم نے وارث شاہ دے گل گل وین پایا ہے۔ وارث شاہ دے موڑ ہلکن گھٹنا دے بیانے نوں ہوروی متاردا ہے۔ ہیر وارث شاہ وچ مذہبی دارل رہن و کھالی دیندا اے۔ جتھے ٹلہ جو گیاں تے بیٹھا بالنا تھ ساریاں دا پیری۔ راجھ نوں بارہاں ورھے دی چاکی نال ہیر نہ لبھی تاں لوڑ جوگ دی پئی۔ بارہاں ورھے وی لوک ریت وچ اک گستربی ہے جیویں بابا فرید بارہاں ورھے کھوہ وچ لٹکر رہے، بارہاں ورھے داروزہ، بارہاں ورھے پچھوں وڑی دی وی سنی جاندی اے؛ رنگیاں متحاسی کہانی۔ داستان وچ بارہاں ورھے دا جوگ کدھی نہیں لاوندا تاں اصل وچ وارث شاہ نے بالنا تھ راہیں ایس داخل کڑھیا۔ بالنا تھ ماڈہ توں دوری تے سیانف دیاں شکنتیاں نوں مانن دی علامت اے۔ ایس علامت نوں پورا پنجاب مندا اے۔ اٹھارھویں صدی دے پنجاب وچ اسلامی صوفی مت دے پنج پیریں، مولوی ہے تے نال نال ناتھ مت دا تھاپڑا اوی لوڑیندا اے۔ وارث شاہ نے سب نوں اک توکڑی تو لیا اے۔ مذہب دی تھاویں بندیاں دی توکڑی۔ پنجاب وچ جس ویلے گوریاں دی ایساں ونڈ کارن بندے بندے دا ویری سی۔ مذہب نوں مگھر کھل قلمام ہوندا تے امرتا پریتم نے وارث شاہ دے گل ہی اوہناں نمانیاں سوانیاں دے وین پائے جیہناں آپ دیاں عزتاں تے جاناں لٹایاں۔ امرتا پریتم کوں لٹ دی ایس گھٹنا نوں بیان لئی وارث شاہ توں وڈی علامت خورے ہور ہوندی وی نہ۔ اوہناں ونڈ دے واقعے نوں راجھے دی ونجھلی تے ہیر دی دکھانت دے ڈسکورس راہیں اک ان میٹ بیانیہ مرڑاون آلیاں پیڑھیاں دے موہرے رکھیا۔ کسے وڈے واقعے توں اڈ کسے اک بندے دا ذاتی ڈکھ سکھ دا واقعہ ویلے تے ڈسکورس نال وی بیانیہ تُن سکد اے۔ جیویں کسے دے جمن ویلنوں اودوں پالے بہت پئے ہاں، اودوں گکراں نوں پھل نہیں ہاں، اوس ویلے فصل چنگی ہوئی ہا، ورگے ویلیاں نال ناپ کے دسنا۔

ویلے توں مگروں بیانیے دا دوا وڈا انگ 'گویر' (Perception) ہوندا اے۔ کسے واقعے توں مگروں اکھراں راہیں کہانی پھر بدی اے۔ واقعہ آپ تاں اکا واقعہ ہی ہوندا اے جیہڑا ویلنوں اک گلہ مار دیندا اے اگاہ نہ ہے ڈسکورس ٹردا جیس وچ بیانیہ اے۔ فٹویاں منظر بیانیے دے ویلنوں جامد کردا اے۔ چتر کاری یاں کیمرے

دی فوٹوں سوچ یاں گویر پھٹدا اے۔ گوئیں نوں انگریزی وچ (Perception) داناں دتا جاندا اے۔ جیویں کے چتر وچ دریا، کچا گھڑا تے سوانی ویکھیے تاں سونہ مہینوال دی کہانی دا پتہ ایس چتر توں اک گویر سامنے آنا اے جے کہانی اساڑے چت وچ نہیں پھیر ایں مورت توں کئی گویر پھٹسن۔ کئی سوال اُٹھسن تے اوہناں سوالاں دے گھڑے جواب جانے توں بعد دن داعمل بیانیہ ہوتی۔ ایس را ہیں کئی واری گوڑا بیانیہ گھڑ کے لوکائی نوں ہنھیرے وچ رکھیا جاندا اے۔ سیاسی نظام وچ اینکر پرسن یاں خبراء دا اک روپ ایہدا عکاس اے۔ منے پر منے فلم میکر برین ڈی پالما لکھدے ہن:

“People don't see the world before their eyes
until it's put in a narrative mode.” (5)

گھٹنا (واقعہ)، ویلا تے ڈسکورس دیاں وکھوکھ شکلاں ہن۔ گل نوں سرے لاون سعید بھٹا دی کھوجی اک لوک کہانی ’چار سیانے نوں مگھر رکھنیں ہاں۔ جب دے را ہیں پیو دا مرن گھٹنا اے جس توں ذیلی واقعے بیانیہ ٹور دے تے راہ وچ گھرے وکیج گویر ”پرسپشن”， پھٹدا اے۔ پیو دے مرن تے کلاک ٹائیم دا اک سینڈ لگدا اے۔ ایس سینڈ نال پک بخ سن دی گل ٹر دی اے تاں نکے واقعے ڈسکورس ٹور دے نیں۔ وکھوکھ گھرے وکیج کے پر سپشن کیتی جاندی اے۔ لوک کہانی وچ لائی کول تن بھرا، دو بندے ڈاپی تے سوانی والے جا گلرے۔ ایہناں پنجاں چوں پہلے ڈاپی والے بندے دی گل دے والا وے وچ توں بھرا دسدے ہیں:

”ایس پچھیا ہے زناور ٹپیا ہے۔ میں آکھیا جی ڈاپی ہے۔ کیوں جو اوس دا موڑ گھر یاں اُتے ہا۔“ دوئے آکھیا، ”ڈاپی نال مرداواں گھر اکوئی نہ۔ میں ایس توں آکھیا ہکلی ہے۔“ تریئے بھرا آکھیا، ”میں آکھیا جی کافی ہے۔ کیوں جوں مک پاسوں رکھاں نوں چردی ہے تے دوئے پاسے مونہہ نہیں مریندی۔“ چوتھے آکھیا، ”جی میں آکھیا، ماکھی لدیا ہو یا سوں کیوں جو جیہناں جھاڑیاں نوں کھتن کے لکھدی ہے اوتحے ماکھی دیاں کھیاں میں ڈھین۔“ (6)

سارے گویا پر سپشن، دلچسپ نہیں۔ پہلے گھننا (واقعہ) ہوندی اے جس تے ویلا گدا اے فیر ذیلی واقعہ اگانہ ہے ٹردے نہیں۔ گویا نال پورا ڈسکورس بند اے جس را ہیں کہانی بیان ہوندی تے ایس بیان نال بیانیہ پھٹدا اے۔ بیانیے لئی کہانی، ویلاتے ڈسکورس دا ہونا ات لوڑیندا اے۔ بیانیہ ہی کسے وی لکھت، کہانی یا نظم نوں وڈا کردا اے۔ جس لکھت وچ کہانی نہ ہوے ویلاتے ڈسکورس اوس وچ وی ہوندا اے پراوہ بیانیہ نہیں بُنی سکدی۔

حوالے

- 1- Roland Barthes, " Introduction to the structural Alalysis of Narratives", Susan Sontag (ed), A Barthes Reader , New York: Hill and Wang,1982,p 251
- 2- Paul Auster , The Invention of Solitude , New York: Penguin, 1988, P 154
- 3- H. Porter Abbott, The Cambridge Introduction To Narrative, London: Cambridge University Press,2002. P 3

امرتا پریتم، کاغذ تے کینوس، لاہور: سانچھ، 2006ء، ص 47 -4

- 5- Brian De Palma, quoted in Eric Harrison, " De Palma," Los Angels Time, Calendar Section, 1998, P 30

سعید پھٹا، کمال کہانی، لاہور: سانچھ، 2006ء، ص 223 -6